

III Piątek okresu zwykłego

Tekst Ewangelii (Mk 4,26-34): Mówi dalej: «Z królestwem Bożym dzieje się tak, jak gdyby ktoś nasienie wrzucił w ziemię. Czy ziemia, czy czuwa, we dnie i w nocy nasienie kiełkuje i rośnie, on sam nie wie jak. Ziemia sama z siebie wydaje plon, najpierw źdźbło, potem kłos, a potem pełne ziarno w kłosie. A gdy stan zboża na to pozwala, zaraz zapuszcza się sierp, bo pora już na żniwo».

Mówi jeszcze: «Z czym porównamy królestwo Boże lub w jakiej przypowieści je przedstawimy? Jest ono jak ziarno gorczycy; gdy się je wsiewa w ziemię, jest najmniejsze ze wszystkich nasion na ziemi. Lecz wsiane wyrasta i staje się większe od jarzyn; wypuszcza wielkie gałęzie, tak że ptaki powietrzne gnieźdzą się w jego cieniu». W wielu takich przypowieściach gościł im nauk, o ile mogli [je] rozumieć. A bez przypowieści nie przemawiał do nich. Osobno zaś objaśniał wszystko swoim uczniom.

«Z królestwem Bożym dzieje się tak, jak gdyby ktoś nasienie wrzucił w ziemię (...i) ziemia sama z siebie wydaje plon, najpierw źdźbło»

Rev. D. Jordi PASCUAL i Bancells
(Salt, Girona, Hiszpania)

Dzisiaj Jezus mówi nam o doświadczeniach bliskich naszemu życiu: «Człowiek wrzuca nasienie w ziemię (...); nasienie kiełkuje i rośnie (...). Ziemia sama z siebie wydaje plon, najpierw źdźbło, potem kłos, a potem pełne ziarno w kłosie.» (Mk 4,26-28). Tymi słowami opisuje Królestwo Boże, jako “królestwo prawdy i życia, królestwo wierności i miłości, królestwo sprawiedliwości, miłości i pokoju.” (Prefacja o Jezusie Chrystusie, Królu Wszechświata), które Jezus Chrystus nam przyniósł. To Królestwo powinno stać się rzeczywistością, najpierw, w każdym z nas; a potem na świecie.

W duszy każdego chrześcijanina, Jezus zasiał - poprzez chrzest - nadzieję, wierność, Prawdę... Sprawmy, aby to ziarno rosło i wydało owoce poprzez: dzieło służby i miłości, życzliwość i ofiarność, poświęcenia, aby dobrze wypełniać nasze codzienne obowiązki i uszczęśliwiać ludzi wokół nas, stać się modlitwą, przebaczenie i zrozumienie, wysiłek, aby wzrastać w cnocie, radość...

Tak oto Królestwo Boże - które zaczyna się wewnątrz każdego z nas – rozszerzy się na naszą rodzinę, naszą miejscowość, nasze społeczeństwo, nasz świat. Każdy, kto żyje w ten sposób «czyż nie przygotowuje drogi dla przyjścia Pana (...), aby je przeniknąć i zaskić, rozjaśnić światło prawdy, aby prostować Panu drogę?» (św. Grzegorz Wielki).

Nasienie najpierw jest małe, jak «ziarnko gorczycy; gdy się je wsiewa w ziemię, jest najmniejsze ze wszystkich nasion na ziemi. Lecz wsiane wyrasta i staje się większe od jarzyn» (Mk 4,31-32). Ale moc Boga rozprzestrzenia się i rośnie z niesamowitą energią. Tak jak w początkach chrześcijaństwa, Jezus prosi nas dzisiaj, abyśmy krzewili Jego Królestwo na całym świecie.

Myśli na dzisiejszą Ewangelię

- „Siej tak?e ty Chrystusa w swoim ogrodzie, w którym rozkwita pi?kno twoich dzie? i mo?na wdycha? wieloraki zapach licznych cnót» (?w. Ambro?y z Mediolanu)
- «S?abo?? jest si?? nasienia, ?amanie jest jego potencja?em. Takie jest królestwo Bo?e: rzeczywisto?? po ludzku ma?a, utworzona z ubogich w sercu, przez tych, którzy nie ufaj? tylko w?asnej sile, ale mi?o?ci Bo?ej» (Benedykt XVI)
- «Zadaniem ludzi ?wieckich, z tytu?u w?a?ciwego im powo?ania, jest szuka? Królestwa Bo?ego, zajmuj?c si? sprawami ?wieckimi i kieruj?c nimi po my?li Bo?ej... Szczególnym wi?c ich zadaniem jest tak roz?wietla? wszystkie sprawy doczesne... i tak nimi kierowa?, aby si? ustawicznie dokonywa?y i rozwija?y po my?li Chrystusa i aby s?u?y?y chwale Stworzyciela i Odkupiciela» (Katechizm Ko?cio?a Katolickiego, nr 898)